

РЕШЕНИЕ

№ 5183

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4270** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП - С., чрез юриконсулт К. срещу решение от 16.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по нахд № 23985/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 11612-0187700 от 15.08.2011 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение процесуалните правила и на закона - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – [фирма], представлявано от адв. Б., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Настоящата инстанция намира, че в случая е налице е посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК – съществено нарушение на процесуалните правила.

На първо място, съдът не е посочил фактите и обстоятелствата, които е приел за установени въз основа на приетите и кредитирани писмени и гласни доказателства. Районният съд е посочил единствено фактите, които е приел за установени наказващият орган, без да посочи кои от тях приема за установени и въз основа на кои доказателства. След като е посочил, кои доказателства кредитира, районният съд е следвало, но не е описал фактите, които приема за установени въз основа на тези доказателства.

На второ място, обжалваното решение е постановено при пълна липса на мотиви. Посочено е единствено, че от представените по делото доказателства не се доказва по категоричен начин състав на нарушение по чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ. Районният съд не е обсъдил вида на установеното с процесното НП нарушение – обективните му признаци и осъществяването им от страна на наказаното лице. В производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН съдът следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. В случая, районният съд не е извършил никакви фактически установявания и не е изложил мотиви, поради които е приел, че нарушението е недоказано.

С процесното НП е констатирано нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ, съгласно който лицата по [чл. 3](#) са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта. Районният съд е следвало да установи налице ли е извършено от наказаното лице действие или бездействие и да извърши преценка осъществен ли е с това действие/бездействие състава на посочената като нарушена правна норма. Като не е сторил това районният съд при разглеждане на делото и постановяване на решението е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е основание за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Предвид забраната по чл. 220 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане и постановяване на съдебен акт по същество от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе по същество на оспорването след като оцени и обсъди в тяхната съвкупност, приетите по делото доказателства и да изложи мотиви по всички спорни въпроси.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по нахд № 23985/2011 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, при изпълнение задължителните указания по чл. 224 АПК, дадени с настоящото съдебно решение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.